

Velectěnný pane profesore!

1) Na Martinskou „odpověď“,¹ když dovolujete rozhodnouti mně, neodpovím. Salva též radí neodpovídati. Píše: „Všetci dobrí ľudia na Slovensku súhlasia s Našou dobou“.

Jistý evan[gelický] kněz mi psal, že více než 9/10 obžaloby N[aší] d[oby] je čistá pravda. Účinky se již jeví: Bielkovy Lud[ové] noviny píší již opozičně. Též jsme posilnili hlasisty a Salvu.

2.) Navrhoji Vám uctivě, abyste dopsal Jos[efu] Rumanovi v Lipt[ovském] Sv[atém] Mikuláši, by do N[aší] d[oby] měsíční zprávy podával. Je k tomu úplně způsobilý, žije na Slovensku, zná i Martin, pobýv tam celý rok, je Vaším horlivým čtenářem a stoupencem... zajistě lépe v tě příčině N[aší] d[obé] poslouží, než bych mohl ciniti já. Studoval na obchod[ní] akademii v Praze, snad jej ráčíte znáti. Vajanský ho z Martina, z banky, vypudil.

3.) Já už raděj od času k času pošlu *článek*, jakož jste mi ráčil téma označiti.

Mně se neračte nikdy odpovědít obtěžovati, leda by byla *věcná* příčina; vím dobrě, jak nadlidsky ráčíte býti zaměstnán! Leda byste byl ráčil něco zvěděti v příčině Dušana M.,^a jak jsme se v Těšíně smluvili, račte, až zbude chvilka, laskavě oznámiti.

Dr. Samo Daxner, čtvrtý zasvěcenec v naší kritiku věcí slovenských, mi psal, jak je Vám vděčen, že zasahujete i do života slovenského a kterak tam také už dílo Vaše je viditelnno.

Uctivě oddaný
Kar. Kálal

ve Frenštátě p[od] R[adhoštém]

14. III. 1901

DOPIS

AÚTGM, f. T. G. Masaryk, sign. Kor-I-29, k. 691. Originál, rukopis.

a – Dušana Makovického.

1 – Na nepodepsané články v Naší době odpověděly martinské Národní noviny sérií článků s názvem *Odpověď Naší doby*. Články vyšly In *Národní noviny*. (4. 12. 1900), č. 143, s. 2; (8. 12. 1900), č. 145, s. 2–3; (13. 12. 1900), č. 147, s. 2; (15. 12. 1900), č. 148, s. 5; (26. 1. 1901), č. 11, s. 1–2; (31. 1. 1901), č. 13, s. 1–2; (5. 2. 1901), č. 15, s. 1–2; (9. 2. 1901), č. 17, s. 2; (12. 2. 1901), č. 18, s. 1–2; (16. 2. 1901), č. 20. Autorem byl zřejmě Vajanský. Z dikce článků v Národních novinách je zřejmé, že autor považoval za autora statí v Naší době Masaryka, nikoliv Kálala.